

Ἡ Ἑλλη ἐδίστασεν ἐπὶ τινὰς στιγμάς· εἶτα βραδέως καὶ μὲ φωνὴν διακεκομμένην ἀπὸ αἰσθημάτων, τὰ ὅποια ἐπλημμύρουν τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν εὐαίσθητον καρδίαν της, μοῦ ἀπήντησε :

— Ἡ Κατέρω ἦτον.... ἡ πρώτη γυναῖκα τοῦ ἀνδρός μου.... ἡ μητέρα τοῦ προγονοῦ μου.... Ἀπέθανε ἀπὸ λύσσαν.... τὴν εἶχε δαγκάσει ἓνα σκυλί....

Ἀφῆκα κραυγὴν ἐκπλήξεως διὰ τὴν σατανικὴν σύμπτωσιν τῆς τύχης.

— Τὴν ἔχουν θάψει ἐκεῖ, προσέθηκέν ἡ Ἑλλη καὶ μοῦ ἔδειξεν ἓνα πενιχρὸν τάφον παρὰ τὸ πλευρὸν σχεδὸν τῆς Ἀγάθης.

ΜΑΡΙΑ ΒΕΛΛΗ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΕἶΜΑΙ ὡσάν τῇ θάλασσᾳ
ποῦ καὶ σὲ φύσημα ἐλαφρὸ
ἀγριεύει καὶ σηκώνεται
μὲ βογγητὸ καὶ μὲ ἄφρό.

Σὺ μοιάζεις λίμνῃ ἀτάραχῃ
μὲ ἡμερώτατῃ θωριά,
ποῦ μόλις αὐλακόνεται
στήν τρικυμίᾳ τοῦ βοριᾶ.

Ἄλλ' ὅμως εἶναι διάφανα
τὰ πελαγίσια τὰ νερά·
τὰ σμαραγδένια βάθη των
τὸ κάθε μάτι τὰ μετρά.

Τὰ θολωμένα κύματα
τῆς λίμνης φῶς δὲν τὰ περνᾷ·
Αἰώνιο μυστήριον
τὰ σπλάγχνα της τὰ σκοτεινά.

ΑΡΙΣΤΟΜ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ